

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 02, 2012

Nummer 2, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBALM:2012:BV1488](#) 18-01-2012

Hengelo, bouwvergunning educatieruimte op zolder

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBSHE:2011:BV0158](#) 27-12-2011

Schijndel, webwinkel

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2011:BV1460](#) 23-12-2011

Amstelveen, omgevingsvergunning voor bouwen/peil

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1850](#) 25-01-2012

Gemeente Duntamadiel

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BV1849](#) 25-01-2012

GS Groningen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2011:BU8868](#) 21-12-2011

Helmond/planschade

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Planschade/Hof van Twente

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Planschade/Hof van Twente

Op basis van de bestemming ‘autoboxen’ is het uitgesloten dat vergunning kan worden verleend voor een bouwwerk met de maximale bouwhoogte van vijftien meter. In de planvergelijking had daarvan dan ook niet mogen worden uitgegaan

Casus

Appellant heeft verzocht om vergoeding van planschade die hij stelt te hebben geleden als gevolg een verleende vrijstelling van het bestemmingsplan voor het bouwen van 36 woningen. Het college heeft aan zijn besluit een advies van Langhout & Wiarda ten grondslag gelegd, waarin geconcludeerd is dat de bebouwingmogelijkheden in het projectgebied fors toenemen en voorts per saldo een geringe verzwaring van het gebruiksregime optreedt. Daartoe is van belang geacht dat de tussen het perceel en het projectgebied gelegen gronden de bestemming ‘autoboxen’ hebben, op welke gronden autoboxen met een maximumoppervlak per autobox van twintig vierkante meter en een goothoogte van drie meter zijn toegestaan. Nu in het bestemmingsplan geen voorschriften zijn opgenomen betreffende de maximale bouwhoogte, dient volgens Langhout & Wiarda, gelet op de aanvullende werking van de bouwverordening, te worden uitgegaan van een maximale bouwhoogte van vijftien meter. Bij realisering van hetgeen op de tussenliggende gronden maximaal mogelijk is, wordt de met de vrijstelling mogelijk gemaakte bebouwing op de projectgronden grotendeels aan het zicht onttrokken.

Rechtsvraag

Kan, gelet op de bestemming ‘autoboxen’, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden uitgesloten dat een nokhoogte van vijftien meter kan worden gerealiseerd op de tussen het perceel en projectgebied gelegen gronden?

Uitspraak

Een autobox is – gelet op de omschrijving van het woordenboek van Van Dale, die in het algemeen spraakgebruik wordt gehanteerd – primair bedoeld voor het stallen van één auto of

ander voertuig. Dat betekent dat, hoewel opslag van goederen in een autobox op zich mogelijk is, uitgesloten is dat op basis van een geldende bestemming 'autoboxen' vergunning zou kunnen worden verleend voor het bouwen van een bouwwerk met een zodanige vorm en afmetingen, te weten een oppervlakte van twintig vierkante meter, een goothoogte van drie meter en een nokhoogte van vijftien meter, dat niet langer kan worden staande gehouden dat de functie van stalling voor een voertuig vooropstaat. In de planvergelijking had daarvan dan ook niet mogen worden uitgegaan.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Gemeente Duntamadiel

Met het voorschrijven van een ontgeuringsinstallatie zou de grondslag van de aanvraag worden verlaten

Casus

Besluit tot afwijzing van verzoek om wijziging van de milieuvergunning op grond van artikel 8.23 Wet milieubeheer en besluit tot afwijzing van een verzoek om handhaving.

Appellant heeft verzocht een andere ontgeuringsinstallatie voor te schrijven omdat de vergunde ontgeuringsinstallatie ontoereikend is. Appellant heeft verder onder meer verzocht om handhaving van de vergunde geurgrenswaarde.

Verweerder erkent dat de vergunde ontgeuringsinstallatie ontoereikend is en heeft inmiddels een vergunning verleend voor een andere ontgeuringsinstallatie. Ten aanzien van het handhavingsverzoek stelt verweerder zich op het standpunt dat niet is gebleken dat de vergunde geurgrenswaarde wordt overschreden.

Rechtsvragen

1. Kan met toepassing van artikel 8.23 Wet milieubeheer een andere ontgeuringsinstallatie worden voorgeschreven?
2. Is het verzoek om handhaving van de geurgrenswaarde terecht afgewezen?

Uitspraak

1. Uit het stelsel van de Wet milieubeheer volgt dat beschikt moet worden op hetgeen is aangevraagd. Met het voorschrijven van een andere ontgeuringsinstallatie zou de grondslag van de aanvraag voor de onderliggende vergunning worden verlaten, zodat artikel 8.23 Wet milieubeheer niet kan worden toegepast.
2. Alhoewel verweerder heeft erkend dat uit onderzoek waarschijnlijk een overschrijding van de geurgrenswaarde zal blijken, heeft hij nagelaten om onderzoek te verrichten. Daarmee is

het besluit onzorgvuldig voorbereid.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1850

Zaaknummer: 201011891/1/A4

Wetsartikelen: 8.1 WMB, 8.23 WMB en 3:2 Awb

RECHTSPRAAK

GS Groningen

Cumulatie van geur was niet bij vergunningverlening rioolwaterzuiveringsinstallatie betrokken, maar uit nader overgelegde cumulatieberekeningen blijkt dat de geuremissie van de naastgelegen inrichting (een slibdrooginstallatie) een verwaarloosbare bijdrage levert. Cumulatie van geur geeft derhalve geen aanleiding om de vergunning voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie te weigeren of te beperken

Casus

Besluit tot wijziging van de milieuvergunning voor een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) met betrekking tot geurhinder.

Appellanten betogen dat ten onrechte geen rekening is gehouden met cumulatie van geur veroorzaakt door de RWZI en de naastgelegen inrichting, een slibdrooginstallatie. In de vergunning moet de geuremissie van de RWZI verder worden beperkt om te komen tot een aanvaardbare geurbelasting. Appellanten zijn tevens van mening dat de geurbelasting had moeten worden gemeten in plaats van berekend.

Verweerder heeft de berekende geurbelasting beoordeeld en stelt dat de geurbelasting voldoende wordt beperkt en dat door het verlenen van de vergunning de geurbelasting van de RWZI zal afnemen. Bovendien blijkt uit een nader uitgevoerde indicatieve berekening dat de geur van de naastgelegen inrichting die vergelijkbaar is met de geur van de RWZI een verwaarloosbare bijdrage levert aan de gecumuleerde geuremissie.

Rechtsvragen

1. Is appellant sub 2 ontvankelijk?
2. Mag de geurbelasting worden beoordeeld aan de hand van een berekening of moet de geurbelasting worden gemeten?

3. In hoeverre is de vergunning van de RWZI toereikend nu geen rekening is gehouden met de cumulatie van de geurbelasting als gevolg van de geur afkomstig van de naastgelegen slibdrooginstallatie?

Uitspraak

1. De Afdeling oordeelt dat appellant sub 2 niet ontvankelijk is. Appellant woont op 1200 meter van de RWZI en tussen de woning van appellant en de inrichting staat andere bebouwing. Gelet hierop is het niet aannemelijk is dat ter plaatse van de woning van appellant milieugevolgen van de RWZI kunnen worden ondervonden.

2. Het is niet onaanvaardbaar om aan de hand van een berekeningsmodel de geurbelasting te beoordelen. Door appellanten is niet aannemelijk gemaakt dat de berekende geurbelasting een onjuist beeld geeft.

3. Aangezien uit de door verweerder overgelegde indicatieve cumulatieberekeningen blijkt dat de bijdrage van de naastgelegen inrichting verwaarloosbaar is, bestaat er geen reden om de vergunning te weigeren of verdere beperkingen op te nemen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 25-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BV1849

Zaaknummer: 201011712/1/H4

Wetsartikelen: 8.11 WMB, 20.1 WMB en 1:2 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Hengelo, bouwvergunning educatieruimte op zolder

Het verbinden van voorschriften aan een ontheffing

Casus

Verweerder heeft met toepassing van een binnenplanse ontheffing een bouwvergunning verleend voor veranderen van een zolderruimte in een educatieruimte bij een boerderij in het buitengebied. De educatieruimte maakt deel uit van een biologisch landbouwbedrijf en dient voor het verzorgen van voorlichting, educatie en training in het kader van het concept 'Boeren voor Natuur'. Eisers kunnen zich niet verenigen met dit besluit onder meer omdat te weinig bekend is over de aard en de omvang van de educatieve activiteiten, terwijl evenmin inzichtelijk is geworden op welke tijdstippen de bezoekers komen, met hoeveel vervoersbewegingen dit gepaard mag gaan, of er voldoende parkeergelegenheid is en of de infrastructuur wel op het gebruik is afgestemd.

Rechtsvraag

In welke gevallen kan het verbinden van voorwaarden aan een ontheffing noodzakelijk zijn?

Uitspraak

De rechtbank oordeelde dat het verbinden van voorschriften aan een ontheffing niet zonder meer noodzakelijk is. Het is van belang dat, gelet op de bij de beoogde ruimtelijke ingreep betrokken belangen, bij het verlenen van de ontheffing deze van een motivering voorzien dient te worden en daarbij, gegeven de omstandigheden van het concrete geval, de vraag betrokken dient te worden of het verbinden van voorschriften aan de ontheffing al dan niet noodzakelijk is. In het onderhavige geval heeft verweerder dit ten onrechte nagelaten omdat de verleende ontheffing de facto onbegrensd is, zowel wat betreft de inhoud van de educatieactiviteiten als de frequentie waarmee zij worden gehouden.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 18-01-2012

ECLI: ECLI:NL:RBALM:2012:BV1488

Zaaknummer: 10 / 88o WW44 BN1 A

Wetsartikelen: 3.6 lid 1 aanhef onder c Wro, 3.6 lid 4 Wro en 44 Ww

RECHTSPRAAK

Amstelveen, omgevingsvergunning voor bouwen/peil

Definitie peil in de planvoorschriften

Casus

Door verweerder is een omgevingsvergunning voor het bouwen geweigerd omdat deze in strijd zou zijn met de de bepalingen van het bestemmingsplan. Verweerder geeft aan dat de maximaal toegestane hoogte is overschreden. Eisers stellen dat de hoogte gemeten moet worden vanaf de ophoging bij de voordeur en niet, zoals verweerder heeft gedaan, vanaf het oorspronkelijke terrein ter hoogte van de voordeur.

Rechtsvraag

Van welk peil moet worden uitgegaan bij het toetsen van de bouw aanvraag blijkens de bepalingen in het bestemmingsplan?

Uitspraak

Onder verwijzing naar een door eiser aangehaalde uitspraak van de Afdeling (20 oktober 2010, LJN BO1174) oordeelt de rechtbank dat voor het peil uitgegaan moet worden van de ophoging ter plaatse van de voordeur, nu dit met zoveel woorden in de definitie van het begrip peil is bepaald. Weliswaar gaat het hier om een zeer lokale ophoging ter hoogte van de voordeur, die terstond schuin afloopt naar de tuin, maar artikel 1, lid 94, sub b, van de planvoorschriften kan niet anders worden uitgelegd dan dat bij het bepalen van het peil niet mag worden uitgegaan van het niveau van een groter deel van het omliggende terrein, maar dat uitsluitend het peil vlak bij de voordeur na voltooiing van de bouw van belang is. Nu de gemeenteraad kennelijk heeft nagelaten deze onwenselijke definitie van het begrip peil in het bestemmingsplan te wijzigen, moet van deze uitleg worden uitgegaan.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 23-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2011:BV1460

Zaaknummer: AWB 11/4255 BESTPL

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder a Wabo en 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Schijndel, webwinkel

Verkoop van goederen via webwinkel is in deze situatie aan te merken als detailhandel

Casus

Verweerder heeft het verzoek om handhavend op te treden tegen het uitoefenen van een webwinkel afgewezen. Verweerder stelt dat hij niet bevoegd is op te treden omdat vanuit de locatie geen detailhandel plaatsvindt als bedoeld in het geldende bestemmingsplan. Verweerder verwijst hierbij naar de uitspraak van de ABRvS, 29 september 2010 met nr. 200909471/1/H1 (Woensdrecht). Eiser kan zich daarmee niet verenigen.

Rechtsvraag

Is de webwinkel detailhandel in de zin van het ter plaatse geldende bestemmingsplan?

Uitspraak

De rechtbank gaat het voor de beantwoording van de vraag of sprake is van detailhandel primair om de ruimtelijke uitstraling die van de activiteiten uitgaat. De rechtbank gaat er, gelet op de procesbeschrijving, van uit dat op de bedrijfslocatie via webwinkels goederen ten verkoop aan particulieren worden aangeboden, de via deze webwinkels gedane bestellingen worden geaccepteerd, de betaling van deze goederen wordt gecontroleerd, de bestelde goederen worden verzameld, verpakt, verzendgereed gemaakt en ter verzending aangeboden. Daarmee is sprake van detailhandel. In de door verweerder aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 29 september 2010 ziet de rechtbank geen aanleiding om anders te oordelen, omdat in die zaak de bestellingen werden verwerkt op een ander perceel.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RBSHE:2011:BV0158

Zaaknummer: AWB 11/1288 en AWB 11/1290

Wetsartikelen: 3.1 Wro

RECHTSPRAAK

Helmond/planschade

Geen reformatie in peius na heroverweging in bezwaarschriftprocedure

Casus

Appellant voert aan dat hij in een slechtere positie is gebracht dan het geval zou zijn geweest als hij geen rechtsmiddelen had ingesteld.

Rechtsvraag

Heeft de raad in strijd gehandeld met het verbod op reformatie in peius?

Uitspraak

De bezwaarschriftprocedure is bedoeld voor een volledige heroverweging die niet is gebonden aan argumenten of omstandigheden die in het bezwaar aan de orde zijn gesteld. In zoverre belette voormelde bepaling de raad niet om andere gronden bij zijn heroverweging van het besluit te betrekken. Voorts is bij het nieuwe besluit niet tot anders of meer beslist dan de handhaving van de afwijzing van het verzoek om vergoeding van planschade, zodat appellant hierdoor niet in een slechtere positie is gebracht dan het geval zou zijn geweest, indien hij geen rechtsmiddelen had aangewend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 21-12-2011

ECLI: ECLI:NL:RVS:2011:BU8868

Zaaknummer: 201105778/1/H2

Wetsartikelen: 49 WRO